

undgaaet enhver Indblanding i Striden, vidste han kun, at man havde i Sinde paa en eller anden Maade at protestere i Anledning af hans Afsættelse. Selv afventede han rolig Provstens lovformelige Opsigelse, som nu umuligt kunde lade vente længe paa sig, efter at Tønnesen havde udelukket ham fra enhver kirkelig Virksomhed. I de første Dage efter Bruddet havde han tænkt paa selv at overklippe den sidste tynde Traad, der bandt ham til Præstegaarden, ved straks at fraflytte denne og leje sig ind hos en Skibberupfamilie, der havde tilbudt ham et Par Værelser. Men da han hørte, at Provsten virkelig havde indgivet Klage over ham til Bispen, bestemte han sig til at blive, for at det ikke skulde se ud, som om han frygtede for paa rette Sted at tage Ansvar for sine Handlinger.

Forøvrigt tilbragte han saa godt som hele Dagen hos sine Svigerforældre, hvorved han undgik ethvert Sammentræf med Tønnesen; og desuden var han endnu saa opfyldt af sin unge Kærlighedslykke og af hele den nye Verden, som Anders Jørgens Hjem og Stald og Mark og Kvæg havde aabnet for ham, at han kun halvt opfattede, hvad der ellers foregik omkring ham.

Endelig havde han sine egne Fremtidsplaner